

4. Üldkohus on õigusnormi rikkunud, sedastades ekslikult, et VEB omandiõigust on järgitud. See kujutab endast ka võrdsuse põhimõtte rikkumist.

- ⁽¹⁾ Nõukogu , 31. juuli 2014. aasta otsus 2014/512/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 229, lk 13)
- ⁽²⁾ Nõukogu 31. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 229, lk 1)
- ⁽³⁾ Nõukogu 8. septembri 2014. aasta otsus 2014/659/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2014/512/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 271, lk 54)
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 8. septembri 2014. aasta määrus (EL) nr 960/2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 271, lk 3)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta domstolen (Rootsi) 30. novembril 2018 – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) versus Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Kohtuasi C-753/18)

(2019/C 65/34)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta domstolen

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Vastustajad: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas tavapäraselt raadiovastuvõtjatega varustatud autode rendile andmine tähendab, et autosid rendile andev isik on kasutaja, kes edastab teoseid üldsusele direktiivi 2001/29 ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 ja direktiivi 2006/115 ⁽²⁾ artikli 8 lõike 2 tähenduses?
2. Mil määral, kui üldse, on olulised autorenditegevuse maht ja rendile andmise kestus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/115/EÜ rentimis- ja laenutamiseõiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (ELT 2006, L 376, lk 28).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Rădăuți (Rumeenia) 3. detsembril 2018 – OF versus PG

(Kohtuasi C-759/18)

(2019/C 65/35)

Kohtumenetluse keel: rumeeania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Judecătoria Rădăuți

Põhikohtuasja pooled

Hageja: OF

Kostja: PG

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see, kui kostja ei ole esitanud vastuväidet, et rahvusvaheline kohtualluvus ei kuulu Rumeenia kohtutele, mis puudutab otsuse tegemist tema asjas, milleks on „abielulahutus ja alaealine laps“, on samaväärne tema vaikiva nõusolekuga selleks, et asjas teeb otsuse kohus, kelle poole hageja pöördus, kui poolte alaline elukoht on [Euroopa Liidu] teises liikmesriigis (käsitletaval juhul Itaalias) ja hagi abielu lahutamiseks on esitatud selle riigi kohtule, mille kodakondsus pooltel on?
2. Kas määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 3 lõiget 1 ja artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et kohus peab tõstatama või võib tõstatada omal algatusel vastuväite, et rahvusvaheline kohtualluvus selleks, et teha otsus „abielulahutuse ja alaealise lapse kohta“, ei kuulu Rumeenia kohtutele, kui [Euroopa Liidu] teises liikmesriigis (käsitletaval juhul Itaalias) elavad pooled ei ole leppinud kohtualluvuses kokku (mille tulemusena jäetakse hagi läbi vaatamata, sest see ei allu Rumeenia kohtutele), kusjuures need sätted on ülimuslikud õigusnormide suhtes, mis on sätestatud tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Codul de procedură civilă) artikli 915 lõikes 2 ja mille kohaselt võib esitada vastuväite, et erandlik territoriaalne kohtualluvus ei kuulu Judecătoria Rădăuți (Rădăuți esimese astme kohus) (mille tulemusena allub asi Judecătoria Sectorului 5 București (Bukaresti 5. sektori esimese astme kohus) ning otsus asjas tehakse sisulistes küsimustes), eelkõige seepärast, et need sätted on vähem soodsad võrreldes riigisisese õigusnormiga (tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Codul de procedură civilă) artikli 915 lõige 2)?
3. Kas määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 12 lõike 1 punktis b kasutatud väljendit „abikaasad ja vanemliku vastutuse kandjad on kohtusse pöördumise ajal [...] muul viisil ühehäälselt kohtute pädevust tunnistanud“ tuleb tõlgendada nii, et kui pooled, kes elavad alaliselt [Euroopa Liidu] teises liikmesriigis (käsitletaval juhul Itaalias), valivad kohtuks, kes on pädev tegema otsust hagi kohta abielu lahutamiseks, selle riigi kohtu, mille kodakondsus neil on (Judecătoria Rădăuți (Rădăuți esimese astme kohus)), on see viimane kohus automaatselt pädev tegema otsust hagi nende nõuete kohta, mis puudutavad „vanemliku vastutuste teostamist, alaealise elukohta ning vanemate lapse kasvatamise ja koolitamise kuludesse tehtava panuse kindlaksmääramist“?
4. Kas mõistet „vanemlik vastutus“ määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 2 punktis 7 ja artiklis 12 tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka tsiviilseadustiku (Codul civil) artiklis 483 kasutatud mõistet „hooldusõigus“, tsiviilseadustiku artiklis 400 kasutatud mõistet „alaealise elukoht“ ja tsiviilseadustiku artiklis 402 kasutatud mõistet „vanemate panus alaealise kasvatamise ja koolitamise kuludesse“?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).

**Jean-François Jalkh'i 17. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda)
17. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-26/17: Jalkh versus parlament**

(Kohtuasi C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Jean-François Jalkh (esindaja: advokaat F. Wagner)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament